

El saló del còmic reconeix els guionistes

L'aragonès Antonio Altarriba rep el Gran Premi de Comic Barcelona, inaugurat ahir

Visitants en un dels estands ■ J. LOSADA

Pressió espanyola per un acte a Mèxic amb Puigdemont

L'ambaixada el titlla de "criminal"

EL PUNT AVUI+

1,50€

DISSABTE • 6 d'abril del 2019. Any XLIV. Núm. 14960 - AVUI / Any XLI. Núm. 13830 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6

El sobiranisme manté la força

LÍDER • ERC es dispara com a primera força, en les generals del 28-A i al Parlament, i mantindria l'independentisme a l'alça

CEO • L'enquesta situa el suport a un referèndum vora el 80%, i el sí a la independència avantatja el no per més de 4 punts

NACIONAL

P17

Un dels túnels abandonats descoberts de la línia entre la Rambla i el Paral·lel, que no es va arribar a fer mai ■ ICUB

El metro que no va ser

Europa-Món

P27

Protestes a Londres per si l'Equador lliura Julian Assange

El govern de Quito nega que hagi pres una decisió, però desenes de seguidors es concentren davant de l'ambaixada

PROTAGONISTES EL PUNT AVUI+
Avui, a les 21.00 h
Josep Torrens. Religions P20,21

"Volem bisbes formats en la tradició catalana, la tarraconense"

#CATALUNYALLIBERTAT ELECCIONS

Cap de llista d'En Comú Podem per Lleida P14,15

Jaume Moya

"Fer el ridícul amb els símbols és pitjor per a la causa"

Problemes d'humitats?

Nova solució ELECTRO-FÍSICA

HUMITAT-STOP

Elimina les humitats

"SENSE OBRES"

Truqui'ns i li farem un diagnòstic gratuït del seu problema d'humitat 678 323 938

ni una gota més!
HUMITAT-STOP
www.humitat-stop.com

Antoni Pagès
Distribuidor per la província de Girona
c/ Freixes, 6 - 17753 ESPOLLA (Girona)
T. 972 563 418 - M. 678 323 938
antonipagesespolla@gmail.com

EL PUNT AVUI+
Avui, a partir de les 11.00 h

T'has perdut el judici de l'1-0? El cap de setmana te'l repetim. Avui, a partir de les 11.00 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Xavier Graset

El rei de groc

El rei de groc em mira des de la tauleta de nit. Robert W. Chambers, l'home que connecta Allan Poe amb Lovecraft, és un

autor de culte entre els seguidors del gènere fantàstic, inspirador tant de Lovecraft, com de Raymond Chandler, Stephen King o fins i tot de sèries televisives com la *True Detective* de Nic Pizzolatto. Tot això ho explica l'Albert Pijuan en l'edició que ja fa uns anys va fer Angle d'aquests relats d'*El rei de groc*, que també conté *L'habitant de Carcosa* d'Ambrose Bierce. He recuperat aquest llibre, o ell m'ha recuperat amb el seu groc, d'arrels medievals, el que els hereges havien de dur davant de la Inquisició. És el groc de la revista *The Yellow Book*, el llibre groc que Oscar Wilde fa aparèixer a *El retrat de Dorian Gray*.

En els relats de Chambers, explica Pijuan, els narradors estan alterats, insomnis, *amours fous*, caigudes del cavall... i tots ells han estat en contacte amb *El rei de groc*, el llibre censurat i prohibit perquè fa embogir tothom que el llegeix.

En un atac de sinceritat han confessat que donaven cops de porra com si no hi hagués demà

El llibre m'ha vingut a buscar mentre la junta electoral va a buscar llaços grocs a despatxos i balcons i no només als dels edificis públics, els que depenen de la Generalitat, sinó també els de les finestres del grup d'EH Bildu al Parlament Basc.

On és la bogeria del groc? Qui enfolleix? Qui inventa el relat més fantàstic? Aquests dies en què el seguiment televisiu del judici desborda qualsevol sèrie, perquè el joc de trons es disputa al Suprem, els relats fantàstics desborden la sala. I a més els intèrprets, guàrdies civils i policies, semblen alterats pel rei de groc: veien unes cares d'odi, i de ràbia, com no havien vist ni en els anys que havien servit al País Basc quan el terrorisme d'ETA terroritzava i matava molt més que qualsevol llibre, i catalans que llençaven rentavaixelles perquè rellisquessin, o els obligaven a arrencar bolets. En un atac de sinceritat han confessat que donaven cops de porra com si no hi hagués demà, com va passar a Sant Martí Sesgueioles.

Obro el rei del groc, pura fantasia, aquest macabeu del celler Josep Foraster de la Conca de Barberà. Val més anar a l'essència.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Les vuit i tretze minuts

No sé si som conscients que de tots els episodis de la història de Catalunya, inclosos els que Borja de Riquer marca com a estel·lars en el seu últim llibre col·lectiu i que es remunten a quan vestíem pells i caçàvem cervols, cap no haurà estat tan profundament analitzat i remenat com el del primer d'octubre del 2017. En realitat, el que s'obre el setembre d'aquell any i es tanca al final del mes següent. Orson Welles ens va presentar la vida d'un difunt explicada pels seus amics, cada un a la seva manera. Anys més tard, Akira Kurosawa va plantejar un delictes sobre el qual la víctima, el culpable i els testimonis projecten punts de vista no coincidents. En el judici del Tribunal Suprem contra l'independentisme més de cinc-cents testimonis fan la dissecció d'aquells dies atabalats. Els interroguen mitja dotzena de fiscals. Els reinterroguen una dotzena o més d'advocats. La narració es multiplica, el detall aflora hora a hora, minut a minut. Quan sembla que no es pot dir res més de les vuit i tretze minuts del matí del dia del referèndum, una altra

“Cap episodi de la història de Catalunya ha estat tan analitzat

veu l'enriqueix o el contradia. Han passat dos mesos des que el judici va començar. No és ni a la meitat. Les vuit i tretze minuts del matí del primer d'octubre del 2017 encara té molt per dir-nos. Hi hem d'afegir els llibres que publiquen els acusats i alguns dels seus advocats. Carles Puigdemont també n'ha tret un des de l'exili belga. Anuncia que es reserva el definitiu per quan el judici estigui acabat i sentenciat.

Borges ve al cap. Funes tenia tanta memòria, interioritzava i fixava tant els detalls, que el gos que havia vist a les vuit i tretze minuts no el reconei-

xia a les vuit i catorze. El creador del personatge conclou que, en conseqüència, no podia pensar, perquè pensar és abstraure. Podrem pensar aquells dies si ens en desentranen els minuts i els segons? O tot és una maniobra per confondre'ns i fer-nos-en alterar el record? I una altra cosa: un judici tan dilatat aclarirà res? Aquil·les va dividir tant el temps i l'espai que encara és l'hora que hagi d'atrapar la tortuga. Al final de tantes enquestes, els amics de Kane no li troben el secret que els intriga i posa en acció. En periodisme, sempre és preferible la crònica curta a la llarga. La curta condensa i aviat arriba a la conclusió. La llarga de tant que diu ho enreda tot. Borja de Riquer haurà de resumir.

El judici ja es podria haver acabat. Per què insistir-hi més? Per què cinc-cents testimonis reincidents? I mentre tant, els acusats a la presó, que és el fet més ignominiós, la tortura d'haver d'escollar tantes declaracions i contradiccionals a banda. Nosaltres podem apagar el televisor. Ells, no. Fan cara de cansats, d'envellir-se, de no tocar quarts ni hores ni minuts.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/yjpehz>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

“«Casi prerevolucionario»”

Suposo que, com jo, vostès també estan seguint les sessions d'aquest judici interminable que és el de l'1-O. Se'm fa llarg. I no em vull ni imaginar com de llarg se'ls deu fer als encausats, que aquests dies s'han d'empassar hores i més hores de declaracions de guàrdies civils i policies estatals que semblen explicar-nos una pel·lícula de ciència-ficció. Han sentit quin és el relat que fan, aquests senyors? Com parlen d'assalt, de tumult, d'assetjament, de “la massa”, de mirades de ràbia, de “ràbia descontrolada”, de “terror total” i de no sé quantes coses més? L'altre dia hi va haver un agent de la Guàrdia Civil que va descriure l'ambient que es vivia l'1-O com de “casi prerevolucionario”. Analtzin-ho. “Casi”, per un costat; i “pre”, per l'altre. Com que aquest senyor tenia ganes de dir que l'ambient de l'1-O era “revolucionario” (cosa que ell devia considerar molt greu), però no de-

“El relat d'alguns agents al Suprem supera el de qualsevol pel·lícula de ciència-ficció

via tenir prou elements per sustentarlo, hi va haver de col·locar un “casi” i un “pre”. “Casi prerevolucionario”. I el fiscal, l'advocacia de l'Estat i aquells senyors de Vox assentint amb el cap, com donant-los la raó. A mi em passa com deia Manuel Cuyàs l'altre dia, que he hagut de tornar a reviuere el que vaig veure i sentir aquell 1-O i confrontar-ho amb el que explicaven aquests senyors. Francament, agafin qualsevol pel·lícula de ciència-ficció, multipli-

quin-ne els efectes especials per dos, i potser es començarà a assemblar al que expliquen aquests agents. “Cara de odio”, diu un. I jo em pregunto: i com carai és, aquesta “cara de odio”? Com es mesura? I, qui la interpreta? I quan un altre agent parla d’“ambiente tumultuoso”, què vol dir? Quants ambients “tumultuosos” ha viscut, aquest agent, per declarar davant d'un tribunal que el de l'1-O ho era? Amb què ho compara? I com es mesura, aquest “terror total” que alguns agents diuen que van patir? Com es mesura, això del terror, per saber que és un terror “total”? A mi, el que em sembla que és “casi prerevolucionario” són alguns dels relats que ens hem d'empassar aquests dies. D'agents que ens diuen que van rebre insults dels votants, i que ho exemplifiquen dient que els van dir “fills de puta” i “votarem”. Així. Al mateix nivell. Està tot dit.

De reüll

Maria Palau

34 pedres

El tinent d'alcalde de Llardecans va sortir a passejar diumenge passat i va descobrir horroritzat que l'Arc d'Adà havia estat enderrocat. Va córrer a dir-ho al poble i els veïns van quedar commocionats. Algú pot pensar que ja era ben poc cosa aquest element arquitectònic, exactament format per 34 pedres. Però aquest és l'error en el que cauen els que no tenen sensibilitat pel patrimoni: més enllà del seu valor material, que és el que la història, amb les seves vicissituds, ens ha llegat, hi ha l'immaterial, el simbòlic, el sentimental, el de la

Es busca el destructor de l'Arc d'Adà, història i sentiment

memòria resistent. L'Arc d'Adà, Bé d'Interès Nacional, era l'últim vestigi d'una fortalesa medieval àrab. Quatre pedrots expliquen tot un món. Zero pedrots no n'expliquen cap. La policia científica dels Mossos ha obert una investigació que no sembla que

inclogui gaires opcions. És a dir, que és improbable que el monument s'hagi destruït de manera accidental, posem pel cas per culpa d'un llamp. Tot indica que algú el va envestir amb un vehicle, que podria ser vermell i/o blau. S'han trobat restes de pintura d'aquest color en les pedres escampades, i també vidres trencats. El cotxe, per tant, ha sofert danys importants en la seva carrosseria. Tot plegat és informació que s'està divulgant per localitzar el responsable de la destrossa. Mentrestant, l'Institut d'Estudis Ilerdencs ja ha anunciat que farà el projecte de reconstrucció. Evidentment que s'ha de recuperar, i com més aviat millor.

Les cares de la notícia

FILÒLOGA I CATEDRÀTICA DE LITERATURA ESPANYOLA

Rosa Navarro

Premi d'assaig

La catedràtica de literatura espanyola de la Universitat de Barcelona ha guanyat el premi d'assaig Jovellanos per *Secreto a voces*, un estudi on analitza aspectes ocults en diverses obres dels segles XV i XVI, que resulten claus per entendre determinats esdeveniments històrics.

FILÒLEG

Francesc J. Gómez

Premi Gabriel Ferrater

El filòleg ha estat guardonat amb el 17è Premi de Poesia Gabriel Ferrater, que organitza l'Ajuntament de Sant Cugat conjuntament amb Edicions 62 i la Comissió Ciutadana Gabriel Ferrater i que està dotat amb 7.250 euros, a més de la publicació i distribució de l'obra.

ESCRITOR

Salvador Macip

L'horror, 17 anys després

L'escriptor, disset anys després de viure l'atemptat de les Torres Bessones des del centre de l'horror, publica *Els finals no arriben mai de sobte*, una novel·la ambientada a Nova York que, més que parlar de l'atemptat, parla de l'essència humana, fugint del tòpic i submergint-se en la reflexió existencial.

EDITORIAL

El dret a una mort digna

La conquesta efectiva dels drets sempre ha arribat després d'un procés llarg i costós per vèncer les resistències de la societat, i el dret a tenir una mort digna n'és un exemple paradigmàtic, perquè no hi ha arguments, ni racionals, ni ètics, ni morals, que justifiquin el patiment inútil d'una persona malalta o l'allargament artificial de la vida contra la seva voluntat, particularment en casos de malaltia crònica, incurable o en fase terminal. I no obstant això, l'eutanàsia continua sent un delictes castigat pel Codi Penal espanyol amb penes d'entre 2 a 10 anys de presó.

El debat sobre l'eutanàsia està present fa dècades. L'associació Dret a Morir Dignament existeix des de 1984; el suïcidi assistit del tetraplègic Ramón Sampedro (1998), amb una gran força mediàtica, va remoure consciències, i aquesta setmana, el de María José Carrasco (61), malalta d'esclerosi múltiple des de feia 30 anys, torna a posar el focus en la injustícia que suposa afrontar aquesta mena de situació, ja en si tràgica i dolorosa, en la clandestinitat, sense assistència mèdica i amb la seguretat que tindrà conseqüències penals greus.

En països com Holanda, Bèlgica, Luxemburg, el Canadà i alguns estats dels Estats Units i d'Austràlia, l'eutanàsia ja és legal, pública i els requisits estan ben regulats. A Espanya, segons el CIS, més d'un 75% de la població és partidària de legalitzar l'eutanàsia. El Parlament català va introduir, el maig passat, una proposició al Congrés per despenalitzar-la i el PSOE s'hi va sumar amb una proposició de llei per regular-la, però l'obstrucció del PP i Cs a la mesa del Congrés ho va aturar i ara és un compromís i un deure inajornable de la pròxima legislatura. La mort digna és un dret, exercir-lo és una necessitat, i la llei que en reguli el com, els mitjans i les garanties no hauria de demorar-se més.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Ni presó ni rebel·lió
La justícia alemanya deixa en llibertat el president Carles Puigdemont i troba inadmissible la imputació pel delictes de rebel·lió.

10 anys Solbes, sacrificat
Salgado s'entreu com a relleu a Economia. Chaves podria ocupar una vicepresidència autonòmica i Blanco se n'aniria a Foment per Álvarez

20 anys Primers evacuats
Els primers kosovars evacuats pels aliats arriben a Noruega i Turquia. Els EUA allotjaran els refugiats a la base de Guantánamo.

Full de ruta

Germà Capdevila

Temporada d'enquestes

A pocs dies de l'inici de la campanya de les eleccions generals espanyoles –que seran un continu amb les municipals i les europees– torna al primer pla una de les activitats endevinatòries més entretingudes dels períodes electorals: les enquestes.

Els estudis demoscòpics –convenientment *cuinats*, polits i maquillats– són una matèria primera formidable de tertúlies, debats i columnes d'opinió (aquest article inclòs, *mea culpa*). Més que un element per comprendre el comportament electoral de la ciutadania, les enquestes han esdevingut una eina de màrqueting polític d'ús cada cop més freqüent. S'elaboren i es difonen amb la intenció gens dissimulada d'influir en l'electorat indecís o reafirmar en les seves conviccions els que ja saben a qui votar.

En aquest context, ja no crida l'atenció que els resultats no s'assemblin gaire a les enquestes. Els estratèges dels partits ja ho saben i hi juguen sen-

Superar el 50% dels vots és una condició imprescindible per tirar endavant, sigui quin sigui el camí que ens portarà a un nou embat democràtic a l'Estat

se manies. També ho intueixen els ciutadans, però és molt difícil resistir-se a l'atracció de capbussar-se en la darre-re enquesta que pronostica un *sorpasso* inesperat o una irrupció volcànica d'un nou partit d'ultradreta. Es fan projeccions i es posen sobre la taula totes les combinacions possibles d'aliances i coalicions. Sortosament, però, les enquestes no decideixen res, i són els vots efectivament dipositats a les urnes els que diran qui governa i amb quina força. Els resultats d'Andalusia, on els sondejos que pronosticaven un triomf còmode del PSOE van fer que molts votants socialistes es quedessin a casa “perquè ja estava decidit”, són un avís per a navegants per recordar-nos que la majoria independentista només es consolidarà si tots els independentistes van a votar opcions independentistes en totes les eleccions que ens esperen el 2019. Superar el 50% dels vots és una condició imprescindible per tirar endavant, sigui quin sigui el camí que ens portarà a un nou embat democràtic a l'Estat.

Tribuna

Jordi Solà Coll. Escriptor

La torre de les hores

En la poètica de Teresa Pascual hi ha una tensió constant entre nom i forma. Una dialèctica habitual en la seva obra a la recerca d'una llei universal. Expressar el dolor i la mort, és a dir, l'indicible –com el pa i la llet–, en tant que el món es funda a partir de la paraula que s'encarna en el poema. La poeta afirma: “la tutela dels límits no ens disculpa del silenci”. I compara el pa i la llet amb “la mort sobre el llit propi”. Teresa Pascual reivindica la veritat i l'exposa a la llum de l'existència i la seva dualitat. Perquè amagar-ne la veritat és amagar la vida en tota la seva dimensió.

A 'VERTICAL' (Edicions 62), Premi de Poesia Ausiàs March 2018, la poeta del Grau de Gandia es capbussa en la pregonesa del sentit en la seva indagació. La seva és una pòiesis –entre l'estètica més pura i la filosofia de les idees– que demana al lector dues premisses: atenció i responsabilitat. Equilibri perfectament harmònic entre contingut i continent, que obre pas a una mirada transversal fortament vinculada a l'herència: som allò que som, perquè abans foren per nosaltres i d'aquesta ex-

periència en fem present continu. “No calen noms on s'expressa el sentit, / no cap el verb on s'encarna l'abisme.” No oculta la poeta la contradicció esmentada anteriorment: nom i món –significat i significat– com a pols contraris impossibles de reunir. I malgrat tot, Teresa Pascual hi posa ordre –un dels conceptes fonamentals de la seva obra– i afirma amb rotunditat que cal citar els noms de cada cosa. Perquè dir és un tret imperatiu, en tant que el llenguatge és un do que se'ns ha donat als homes: “La pell de l'os de les paraules / refà les veus, les força a dir i les encara / al punt extrem, sutura oberta per renàixer.” Sutura que cus l'abisme i que relliga la

poeta al seu context vital: un llegat que troba en els vocables un fil conductor que s'oposa al pas del temps –la “pauta vertical” de la torre de les hores al bell mig del port del Grau. “¿Qui reprendrà la vida amb les agulles / on es graven les pauses dels segons, / pas a pas amb les coses i amb la vida [...]?” Temps i condició. La memòria que reté el lèxic de l'autora en expressions i mots que desfilen com una lletania en el poema *Aniversari* on Teresa Pascual conclou de manera categòrica: “Amb tots els noms que s'han tornat estranys / he calibrat l'últim fons de l'absència.”

PERQUÈ L'OBLIT dels noms és l'oblit d'un món i d'aquí l'origen d'un conflicte permanent. En aquest sentit, Teresa Pascual dona testimoni d'un pretèrit que nega ja per fet, i que en la paraula esdevé allò que la poeta és en temps present. La història de l'ésser es fonamenta en el verb que ratifica la presència d'aital ser-en-el-món. S'encarna en el poema i és en el no-res de l'absolut que vincula, en la poètica de *Vertical*, territori i ésser. Al capdavant, som allò que som, perquè abans foren per nosaltres en un temps i en un espai.

“La història de l'ésser es fonamenta en el verb que ratifica la presència d'aital ser-en-el-món

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Museu Clarà

■ En resposta a la carta publicada el 3/4/2019 titulada *Algú se'n recorda, del Museu Clarà?* Jo sí que me'n recordo, senyor Pausas; hi havia anat amb el meu pare un parell de vegades fa cinquanta anys. Em va quedar gravat a la memòria; gràcies a aquelles visites vaig poder conèixer, sent un nen, un grandíssim escultor que encara avui admiro.

JULI SILVA COSÍN
Garriguella (Alt Empordà)

Endavant, catalans i catalanes!

■ Quina llàstima: catalans i espanyols viuríem en perfecta harmonia si governessin l'Estat persones intel·ligents, honestes, sense aquests deliris de grandesa de la Castella imperial, propis de segles passats. Han optat per dominar-nos per la força de les armes, quan el més senzill era intentar seduir-

nos amb gestos d'estima i amb un tracte just. La Història ens ha fet diferents, i tot i l'evidència, malden constantment per assimilar a Castella els pobles que conformen l'Estat espanyol. No aconseguiran que els catalans deixem de lluitar amb fermesa per mantenir i fer més pròspera la nostra llengua, la nostra ànima: i no defallirem en aquesta lluita que té com a objectiu que els presos polítics i exiliats tornin amb els seus. Cada vegada serem més; endavant, catalans i catalanes!

PERE DOTRAS
Canet de Mar (Maresme)

L'eutanàsia que necessitem

■ Es reobre amb força el debat sobre l'eutanàsia. Fa uns dies un home va ajudar a morir dignament la seva dona després de més de trenta anys patint d'esclerosi múltiple, ja en fase terminal. Va gravar en vídeo les últimes hores de l'amor

de la seva vida, a qui va cuidar sempre, per deixar constància del propi desig de morir per part d'ella. És una clara reivindicació, un gran intent de canviar la justícia. Tot i les proves, part de la societat parla d'homocidi. En canvi, una majoria defensa la llibertat, el dret a una mort digna. Algú pot explicar per què una persona ha de lluitar per la seva vida fins al final quan ja no queda esperança i després de tants anys de patiment? Necessitem una eutanàsia que no sigui qüestionada ni jutjada, i la necessitem ara. Per sort, alguna cosa està canviant.

ERIC LÓPEZ PIÑERO
Badia del Vallès (Vallès Occidental)

La Constitució

■ En Miquel Iceta va dir fa uns dies que si més del 65% dels catalans són partidaris de la independència, caldria cercar els camins per assumir aquest fet. Immediatament després

d'aquestes declaracions, tots els partits espanyols, inclòs el seu, el PSOE, van oposar-se a aquesta opinió de manera contundent. La pregunta és: si aquest percentatge esmentat fos per exemple del 80%, tampoc seria viable? I si fos del 99%? La Constitució Espanyola no ho permet: entesos. La Constitució Espanyola de 1812, coneguda com la de Cadis, deia al seu article 1: “*La nació espanyola es la reunió de todos los españoles de ambos hemisferios*”, referint-se clarament als territoris d'Amèrica (Mèxic, Cuba, Puerto Rico, Bolívia, Perú...) Poc temps després tots aquests territoris, un darrere l'altre, es van independitzar: van deixar de ser espanyols, perquè volien ser lliures. Catalunya, com aquells pobles d'Amèrica, és una colònia de Castella, i ara ho estan demostrant a dojo, no respectant la voluntat d'un poble.

ARTUR GONZÁLEZ
Lliçà de Vall (Vallès Oriental)

La frase del dia

“Més enllà d'enquestes, el referèndum no és un dret, no està previst a la Constitució”

Isabel Celaá, PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Joaquim Coello Brufau. Enginyer

Conservar el progressisme

David Hume al segle XVIII va prevenir el Regne Unit contra la “imprudent vehemència” amb què es confrontava amb guerres i conflictes oberts a les potències “il-liberals” amb risc de trencar l'equilibri de poder internacional i perjudicar les seves pròpies finances. En el fons era una advertència per no fer més del que “es pot fer i s'ha de fer”. El polític John Mearsheimer va declarar: “Els estats lliberals (democràtics) tenen la mentalitat de la croada intensesment arrelada en el seu ideari.”

EL LIBERALISME i la democràcia parteix del principi que la seva estructura política i el seu ideari és superior a qualsevol altre i per tant té la voluntat d'estendre'l i exportar-lo arreu. “Només si és doble l'aposta per l'ordre lliberal internacional pot aquest sobreviure.” És la idea de Churchill, les dictadures volen enfonsar, agredir i aniquilar les democràcies, i aquestes no poden sinó defensar-se i revoltar-se contra la tendència predominant. Retardar-ho és perillós i incongruent, l'enemic sempre creix, la “guerra” retardada és sempre una “guerra” més difícil.

LA POLÍTICA EXTERIOR americana sempre ha basculat entre les dues tendències extremes, l'expansionisme i l'aïllacionisme. La primera ha estat la pràctica des de 1945 fins la presidència Trump. Hi ha una tercera alternativa, la conservadora, ni expandir-se ni replegar-se, és a dir, conservar el que es té, defensant-ho. No s'ha practicat més que en pocs casos, però sempre amb èxit, la guerra freda, la relació amb la Xina i Taiwan... Quan es varen firmar els acords de Hèlsinki al 1975, Occident va acceptar que una tercera part del món estaria sota l'òrbita soviètica, però es va deixar clar que aquesta era un ratlla que el comunisme no podia passar.

ENCARA AL 1995 Occident generava el 60% del PIB mundial, ara només el 40%, els pressupostos de defensa d'Occident

eren el 80% del total mundial, ara són el 55%. Més enllà de les consideracions d'eficàcia i de prudència s'imposen ara, tal com va denunciar Hume al segle XVIII per al Regne Unit, raons econòmiques complementàries de les raons polítiques. Les ciutadanes de les democràcies difícilment suporten polítiques expansives amb efecte sobre la fiscalitat.

LES POTÈNCIES IL-LIBERALS del món, la Xina i Rússia, no tenen interès a deixar progressar la democràcia en el seus règims polítics, és probable que els afebliria perquè els crearia inseguretat i contestació interna, i per tant l'alternativa per a Occident no pot ser més que la confrontació o el manteniment de la situació present, és a dir, conservar el que es té. La por dels règims dictatorials que les democràcies els “contaminin” és el que pot endurir els seus principis dictatorials, i en ocasions, com a Rússia, enfortir i reforçar les tendències imperialistes, és a dir, la projecció exterior de l'autoritarisme del règim. Per tant, reduir la confrontació té dos efectes positius: la reducció directa

“Les potències il-liberals del món, la Xina i Rússia, no tenen interès a deixar progressar la democràcia en els seus règims polítics”

del conflicte o del risc de conflicte, i la indirecta de fer més disteses les relacions internacionals. La segona no és menor... És la por, sempre la por, la raó bàsica del conflicte. Preservar el que es té és sempre més barat, més senzill i té menys risc que avançar per aconseguir el que no es té, com bé se sap des de l'època de Sun Tzu al segle VI aC.

LA MULTIPLICITAT DE CONFLICTES dels règims il-liberals amb Occident, els atacs informàtics, les falsedats difoses a les xarxes socials, la manca de llibertat d'expressió i opinió, la manca de respecte per les regles del comerç i la propietat intel·lectual, porta a pensar que, més que eixamplar el món regit per la democràcia, el que cal és aprofundir-la i protegir-la. Si s'aprofundeix, la democràcia també es protegeix... Occident va tenir l'ocasió de fer-ho amb la caiguda del mur de Berlín i l'enfonsament del règim soviètic, però va pensar que només el règim de mercat i democràcia perviuria, i vàrem aprofitar la superioritat circumstancial per “avançar”, guanyar terreny, políticament, econòmicament i comercialment. Ara en patim les conseqüències... Vàrem perdre l'ocasió d'aproximar, que no transformar, aquests règims autoritaris a la democràcia i la tolerància a través de principis generals que s'haurien d'haver presentat per ser compartits per tots en benefici de tots, el canvi climàtic, el comerç internacional lliure, els ajuts al Tercer Món, el desarmament i, en definitiva, la contenció. Que Occident ara ho proclami té limitada credibilitat perquè quan vàrem tenir l'ocasió de liderar-ho, no ho vàrem fer.

EN RELACIÓ AMB EL CONFLICTE de Catalunya es podria fer una similar reflexió. Continguem el conflicte, conservem el que tenim... Quan el vent bufa fort i bufa en contra, els mariners saben que s'han de rizar las velas i tancar les escotilles, l'entorn és per naturalesa canviant i... després de la tempesta ve la calma.

De set en set

Jordi Panyella

Malfactors de la paraula

Hi ha un lloc a la vila de Madrid on les paraules no casen amb els fets. Així, tal com sona. Tan absurd com terrible, carregat d'angoixa. I com més s'hi parla, més el sentit de la llengua es perd, el nord es capgira i la lògica del discurs esdevé una equació impossible.

En el parlar dels homes bons, cada mot es correspon amb una realitat palpable, i la seva suma construeix el complex edifici de la veritat, però en aquest indret de Madrid això no passa. Les paraules s'hi encavalquen en un desori d'estridència, com la suma mal feta del tancament de caixa que mai arriba a quadrar, com l'estrèpit d'una bastida que tot d'una s'enfonsa. Els verbs no es corresponen amb les accions descrites, ni els adjectius s'ajusten al color de la cosa viscuda, i inclús els adverbis perden el temps, la forma i fins i tot la decència.

A la vila de Madrid hi ha un lloc on el discurs indigesta, es fa estrany, com una realitat paral·lela, com una fumola d'hivern que tot ho difumina, tot ho agreja. És la perversió màxima de la paraula feta mentida, és l'argamassa verbal amb què es construeix un drama que acabarà en tragèdia. És una soga al coll, una estreta de cargol, un garrot que escanya la condició humana. Guió pervers per a uns actors atrapats en un escenari hostil, aliè a l'aplaudiment, procliu a la condemna.

Al Tribunal Suprem de la vila de Madrid s'hi jutja la causa especial 20907/2017. S'escriu amb lletres i números, però els que l'omplen de contingut denigren la paraula, són malfactors de la paraula, manipuladors de la història. Quantes medalles valdran tantes mentides? Quantes monedes d'or? Quants uniformes de vellut? Quants panteons de marbre?

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Les pressions espanyoles arriben a Mèxic

Suspensa una videoconferència de Puigdemont per les exigències de l'ambaixada

La CCMA es querellarà contra Albert Rivera

L'acció judicial serà pels presumptes delictes de calúmia, injúries i incitació a l'odi

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les principals estimacions del CEO

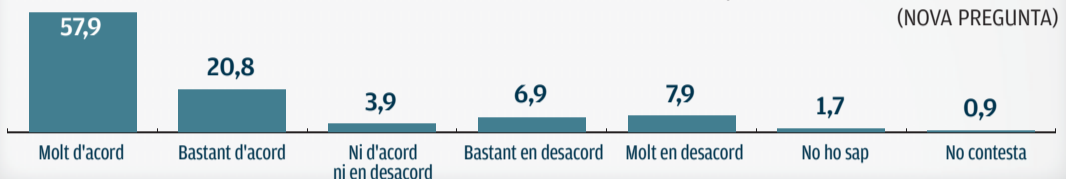
◆ Vol que Catalunya esdevingui un estat independent?

*entre parèntesis, resultats de l'anterior onada de l'octubre

◆ Fins a quin punt està d'acord o en desacord amb l'afirmació següent:

"Els catalans i catalanes tenen dret a decidir el seu futur com a país votant en un referèndum"
(NOVA PREGUNTA)

Valoració dels principals líders

	Oriol Junqueras 6,37		Marta Rovira 5,37
	Carles Riera 5,16		Jèssica Albiach 4,81
	Carles Puigdemont 4,65		Quim Torra 4,53
	Miquel Iceta 4,08		Inés Arrimadas 2,24
	Alejandro Fernández 2,08		Manuel Valls 1,96

Estimació de vot - Eleccions al Congrés

	Escons	Estimació de vot
	14-15 (9)	24,5% (18,18%)
	11-13 (7)	23,7% (16,1%)
	7-9 (12)	15,4% (24,53%)
	5-7 (8)	12,1% (13,9%)
	5-6 (5)	11,7% (10,94%)
	2 (6)	5,9% (13,36%)
	0-1 -	2,5% -

*les xifres entre parèntesis, resultats de les últimes eleccions al 2016

Eleccions al Parlament

	Escons	Estimació de vot
	40-43 (32)	28,1% (21,38%)
	28-29 (36)	21,6% (25,35%)
	22-24 (34)	14,9% (21,66%)
	21-23 (17)	16,5% (13,86%)
	8-9 (8)	7% (7,46%)
	8 (4)	6,5% (4,46%)
	3-4 (4)	4% (4,24%)

*les xifres entre parèntesis, resultats de les eleccions del 21-D del 2017

El sobiranisme solidifica l'hegemonia i ERC es dispara

DADES El suport a un referèndum es manté prop del 80%, segons el CEO, i el sí a la independència avantatja el no en més de 4 punts **LITIGI** Els republicans guanyarien el 28-A, amb el PSC a prop, i també en unes catalanes, que afermarien l'actual majoria

Òscar Palau
BARCELONA

L'hegemonia del sobiranisme a Catalunya es consolida en cotes altíssimes, i ERC se n'erigeix cada cop més com a principal abanderada. Són les grans conclusions que s'extreuen del baròmetre de març del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO) fet públic ahir, rea-

litzat a partir de 1.500 entrevistes presencials al llarg del mes passat. El suport a un referèndum que doni veu als catalans per decidir el seu futur, un enunciat que s'ha formulat així per primer cop, manté el suport del 78,7% (un 57,9% hi estan molt d'acord i un 20,8%, bastant) i, en canvi, només s'hi oposen, en major o me-

nor mesura, un 14,8%. Això sí, no s'especifica sobre quin tipus de referèndum es pregunta, ni sobre la possibilitat que tornés a ser unilateral, com l'1-O. Si poguessin triar, un 39,7% dels interrogats creuen que Catalunya ha de ser un estat independent, un 26,3% aposten per continuar sent una comunitat autònoma i un 21,5% con-

fien esdevenir peça d'una Espanya federal.

Això sí, davant la disjuntiva de si volen que Catalunya esdevingui un estat independent, el 48,4% diuen que sí (1,2 punts més que a l'octubre), pel 44,1% (0,9 més) del no. Les opcions, així, es consoliden i la diferència a favor del sí s'estabilitza. Extrapolats els resultats sense indecisos i els

que no contesten, en un referèndum binari el sí a la independència guanyaria amb un 52,3% dels vots, per un 47,7% del no. En tot cas, el que també arrasa és la forma d'organització preferida: un 75,9% dels catalans voldrien viure en una república, i només un 12,3% diuen que ja estan bé en una monarquia.

En el vessant electoral,

ERC capitalitza la consolidació de l'independentisme i es destaca com a principal força política al país. A tot just tres setmanes de les eleccions al Congrés, el CEO situa la dels republicans com a llista guanyadora a Catalunya, ja que es dispara amb el 24,1% d'intenció directa de vot, xifra molt superior a la resta. ERC saltaria així dels ac-

L'APUNT "PrisisPilítics"

Toni Dalmau

Si hi torneu, pam-pam al cul. Això és el que la Junta Electoral de Barcelona va dir ahir sobre l'etiqueta #FAQsPrisisPilíticsTV3 utilitzada al Twitter de l'emissió del 30 de març de *Preguntes freqüents*. El PP ho havia denunciat com un intent "grotesc" d'eludir l'ordre de la JEC que prohibeix l'ús del terme "presos polítics" als mitjans públics. I els senyors de la junta, que

estan força entretinguts, els han donat la raó i han amenaçat d'obrir un expedient sancionador contra la Corporació si es torna a repetir. A força de prohibicions ridícules, la junta i els partits unionistes desperteran encara més l'enginy sobiranista. Què passaria, per exemple, si al darrere de PrisisPilítics s'hi posés un signe d'interrogació. Prohibirien una pregunta?

Junqueras, de llarg el més valorat

L'auge d'ERC està marcat pel carisma dels seus líders represaliats, i sobretot d'Oriol Junqueras, que és de llarg el polític català més ben valorat, amb una nota de 6,37. Un punt darrere, la segona és la secretària general del partit, l'exiliada Marta Rovira. Completa el podi d'únics aprovats el cupaire Carles Riera, amb un 5,16, si bé amb un nivell de coneixement molt menor, com els líders dels comuns

Joan Mena, quart amb un 4,98, i Jèssica Albiach, cinquena amb un 4,81. Els presidents Torra i Puigdemont, tot i que repunten un pèl respecte a l'anterior enquesta, no arriben a l'aprovat, amb un 4,53 i un 4,65 respectivament. El socialista Miquel Iceta treu un 4,09, i entre els pitjor valorats de llarg hi ha els líders de Cs (Inés Arrimadas, amb un 2,24) i del PP català (Alejandro Fernández, amb un 2,08).

tuals 9 a 14 o 15 diputats, i triomfaria a Girona, Lleida i potser a Tarragona.

A Barcelona, en canvi, segurament s'imposaria el PSC, que també aprofita l'efecte Sánchez i creix notablement, passant dels 7 actuals a entre 11 i 13 escons en el conjunt del país. Amb una intenció directa de vot del 13,5%, això sí, la cuina correctora l'atansa molt més (23,7%) en les previsions al 24,5% que hi obté ERC. Els comuns, que van guanyar consecutivament els comicis del 2015 i el 2016, serien els grans damnificats, ja que caurien fins a ser la tercera força amb una forquilla entre 7 i 9 diputats, pels 12 que tenen ara, i una estimació de vot del 15,4%. JxCat, si es considera l'hereva de la CDC que es va presentar el juny del 2016, també baixa, de 8 escons a entre 5 i 7, amb una estimació del 12,1%. Front Republicà, amb un 2,5%, també podria obtenir un escó per Barcelona, amb la qual cosa la forquilla independentista quedaria entre 19 i 23 diputats, que, afegint-hi els comuns, passaria a formar una àmplia majoria sobiranista d'entre 26 i 32 diputats, del total de 48.

Cau la ultradreta

Molt destacats són els pobres resultats que s'auguren a Catalunya al tripartit d'ultradreta, que sumaria 8 d'aquests escons com a màxim. Cs és l'únic que aguantaria el tipus, ja que amb un 11,7% de vots se li assignen 5 o 6 escons. Ara en té 5. El PP es desplomaria, de 6 a 2 diputats i enca-

ra no el 6% dels vots. Vox no arriba a l'1% d'intenció de vot directa, i no se li ha obert ni fitxa pròpia. "És molt insignificant de moment, no l'hem detectat amb prou força perquè pugui entrar", aclaria el director del CEO, Jordi Argelaguet, que, tot i admetre que la dreta espanyolista sol tenir molt vot ocult, en el cas de Vox "seria molt atrevit pensar que n'hi ha tant" per obtenir escó. En tot cas, Argelaguet matisava que hi ha un terç dels enquestats que no han pres una decisió de vot, i, per tant, la campanya pot modificar els pronòstics.

Si bé el president Torra no les preveu a curt termini, després que el Parlament demanés dijous la convocatòria d'eleccions, el CEO també hi augura un gran creixement d'ERC, que de tercera força amb 32 diputats passaria a primera, amb entre 40 i 43. Qui ho és ara, Cs, baixaria en canvi de 36 a entre 28 i 29, i JxCat també cauria de 34 a entre 22 i 24, i mantindria per pèls el tercer lloc. Li discutiria el PSC, que els superaria en intenció de vot i pujaria de 17 a entre 21 i 23 escons. Els comuns mantindrien els 8 que tenen ara, o en guanyarien un més; el PP continuaria enfonsat en els 3 o 4 escons que té ara, i la CUP els doblaria, de 4 a 8. La suma de forces independentistes, segons les previsions de vot, quedaria en el 49,5% (dos punts més que ara), i refermarien la majoria al Parlament amb un mínim dels 70 diputats actuals i un màxim de 75. ■

El president Quim Torra saluda un membre de la guàrdia d'honor dels Mossos, per la Diada ■ ARXIU

Presidència promou una guàrdia dels Mossos per a Torra i els expresidents

■ La intenció del govern seria allistar 75 agents, amb la voluntat d'arribar fins als 152 ■ El govern estatal qualifica d'aberrant crear "una divisió ideològica" al cos

Redacció
BARCELONA

El Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya està fent un procés de selecció dins dels Mossos d'Esquadra per triar agents que voluntàriament vulguin formar part d'una guàrdia per proveir de seguretat el president de la Generalitat, Quim Torra, però també els expresidents de la institució. Així ho anunciava ahir *El Periódico de Catalunya*, que sosté que aquest cos estaria format inicialment per 75 agents, amb la voluntat d'arribar als 152, per poder cobrir tres tornos de tres agents per cada president. Les proves per a la selecció ja haurien començat —són voluntàries i, segons el citat mitjà, qui s'hi ha pre-

sentat té un marcat perfil independentista— i la divisió resultant no dependria de la prefectura de la policia catalana. Hi entrarien sota la qualificació d'ads-crits provisionals o de lliure designació i tindrien un complement de 400 euros bruts mensuals.

Ahir el Departament de Presidència va assegurar que el procés d'elecció de mossos per a la seguretat de la cúpula del govern es basa en criteris professionals. Segons van manifestar, és una convocatòria oberta en què els mateixos Mossos fan les entrevistes als aspirants. A més, van negar que estigui previst un suplement de sou diferent per als mossos de la nova divisió i que s'hagi fet cap preselecció. Més de 140 mossos aspiren a una plaça per a la divisió que

s'encarregarà de la seguretat de la cúpula política del govern, president i conseller de la presidència, i també expresidents.

Els agents que superin les proves entraran a formar part de l'Àrea de Seguretat Institucional (ASI), per a la qual Interior va fer una convocatòria oberta a tots els membres de la policia catalana. L'ASI marcarà els criteris per cobrir la seguretat d'aquests dirigents polítics i també tindrà assignada la missió de la vigilància d'edificis. El govern assenyala que aquest model s'aplica a països com ara França, Anglaterra o Espanya.

Ciudadans i el PSC van posar el crit al cel, i Miquel Iceta va anunciar que demanaran la compareixença al Parlament dels con-

sellors de Presidència, Meritxell Budó, i Interior, Miquel Buch, perquè donin explicacions. També la portaveu del govern espanyol, Isabel Celaá, va qualificar d'aberrant la creació d'una "divisió ideològica". A la roda de premsa posterior al Consell de Ministres, Celaá va advertir que "cap grup policial pot treballar darrere una ombra de perfil ideològic" perquè la policia ha de regir-se per criteris de "neutralitat política". "Si aquesta informació és la que s'explica, seria aberrant i no ho podem preveure", va concloure. La portaveu espanyola va avançar que el seu executiu demanarà explicacions al govern perquè aclareixi al Parlament "si està pensant en una operació d'aquesta naturalesa". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Defensar la terra a Mèxic

CONFLICTE • L'ambaixada espanyola al país nord-americà pressiona una universitat per condicionar una conferència de Puigdemont amb l'argument que es tracta d'un "criminal" **ABSÈNCIA** • La legació diplomàtica no s'atreveix a un cara a cara amb el president

Emili Bella
BARCELONA

Les pressions de l'ambaixada espanyola a Mèxic han frustrat la conferència inaugural que el president Carles Puigdemont havia de pronunciar dilluns vinent a la prestigiosa Universitat Iberoamericana Ciudad de México sobre la repressió a Catalunya en el marc de la Setmana de Relacions Internacionals, convidat per la Sociedad de Alumnos Praxis i el departament d'estudis internacionals.

El president havia d'intervenir-hi per videoconferència, però després de diversos canvis en el format de l'acte va declinar participar-hi. Segons fonts conegudes de la preparació de l'esdeveniment, davant les pressions de l'ambaixada, en què van arribar a qualificar Puigdemont de "criminal", la Universitat no ha tingut capacitat de modificar la darrera proposta d'escaleta, que a la pràctica convertia la conferència en un cara a cara amb José Sols, impulsor de Cristians per la Convivència i del manifest *Catalunya a Espanya, oberta a Europa i al món*, que troba "aberrant" que "des de fa algunes dècades s'hagin estat formant a Catalunya successives generacions en l'aversion a tot el que és espanyol".

"Allà on la repressió intenta posar barreres, la llibertat sempre s'obre camí. Gràcies als estudiants mexicans per l'esforç que heu fet fins al final!", va piular ahir Puigdemont. La seva intervenció s'estava gestant des

del 4 de març, però les primeres pressions no van aflorar fins a final de mes, quan la diplomàcia espanyola va voler que en la conferència es presentés no solament el punt de vista del president, sinó que també s'incloués la versió de l'Estat espanyol. Això no va ser cap problema per a Puigdemont, que va acceptar la participació sobrevinguda d'algun diplomàtic. Tanmateix, l'ambaixada no es va atrevir a enviar-hi ningú i, finalment, els canvis d'última hora i el fet de no tenir l'oportunitat de debatre amb un repre-

sentant oficial de l'Estat han fet descarrilar la conferència. El departament d'estudis internacionals de la Universitat informava ahir oficialment que la participació de Puigdemont quedava cancel·lada per voluntat del president.

Inicialment, el rector de la Ibero, com es coneix la Universitat, havia manifestat "molt interès" a prendre part en l'acte i havia d'oferir-hi un discurs subratllant la rellevància que tenia per als estudiants la presència de Puigdemont en una conferència sobre presos polítics ca-

talans i presos polítics ambientalistes i defensors de la terra mexicans. El rector, però, va caure de la graella. Després va ser el vicerector qui va confirmar la seva presència a l'acte. Posteriorment va canviar el moderador, aparentment per qüestions personals. També van desaparèixer els ponents que havien d'acompanyar Puigdemont i parlar dels presos mexicans, de manera que la conferència finalment se centrava només en Catalunya. Fins que va aparèixer el "contrapunt" de José Sols, que va desembocar

en el fins aquí hem arribat del president. També es nota una mà negra en l'evolució del títol de la xerrada, que al principi era el natural *Presos polítics i defensors de la terra. Catalunya i Mèxic: l'abús de dos estats* i posteriorment va ser el forçat *Presos polítics a Catalunya? I la defensa de la terra a Mèxic*, que posava en dubte l'existència de presos polítics catalans. Al final la conferència es dirà només *La defensa de la terra a Mèxic*, que, d'altra banda, hauria il·lustrat exactament el propòsit de Puigdemont. ■

Ni l'un ni l'altre

El cartell sobre la conferència de Puigdemont va anar evolucionant sospitosament: de l'afirmació 'Presos polítics i defensors de la terra. Catalunya i Mèxic: l'abús de dos estats' va passar a l'interrogant 'Presos polítics a Catalunya? I la defensa de la terra a Mèxic', qüestionant l'existència de presos polítics. Curiosament també va caure el logotip de l'ANC Mèxic, Carles Puigdemont va deixar de ser "molt honorable" i va aparèixer un representant de l'ambaixada d'Espanya, que mai va confirmar l'assistència.

FUNDACIÓ PRIVADA CASAL DELS AVIS D'ALFORJA

De 1990 a 2015, 25 anys cuidant les persones grans amb excel·lència, millorant cada dia.

PLACES DISPONIBLES TANT DE RESIDÈNCIA COM DE CENTRE DE DIA.

On som?
La residència està situada al centre del poble, a on es troben els comerços, just al costat de l'església.

Què oferim?
Totes les instal·lacions de la Residència i el Centre de dia ofereixen el màxim confort i qualitat als residents. Cal Botó és una antiga casa pairal remodelada i la casa adjacent, can Serra, és una casa moderna que ha estat construïda recentment amb els estàndards més alts del mercat.

Disposem d'un gran equip de professionals
Metge, Infermera, Fisioterapeuta, Educador social, Psicòloga, Treballadora social, Auxiliars de geriatria, Cuiners i equip de manteniment

Disposem de places de centre de dia lliures i prouament amb servei de transport.

Per a més informació:
Plaça de Dalt, 1 - 43365 Alforja - Tel. 977 81 60 21
www.casalavisalforja.org i Facebook: Fundació Casal dels Avis d'Alforja

Roses per Sant Jordi

Roses preparades i muntades
des d'1,23 € (tot inclòs)

Roses preparades a granel
des de 0,92 € (tot inclòs)

Majoristes des de 1980

Miquel i Àngel Puig, C.B.

937 523 994 (3 línies) comercial@miap.es

Consulteu ofertes disponibles a www.roses-santjordi.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La CCMA es querella contra Rivera per incitació a l'odi

■ Sanchis va anunciar al Parlament denúncies també per calúmnia i per injúria ■ Rivera va acusar TV3 d'haver insultat la candidata de Ciutadans al Congrés per Barcelona, Inés Arrimadas

Redacció
BARCELONA

El president de Televisió de Catalunya, Vicent Sanchis, va anunciar ahir al Parlament que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals interposarà diverses querelles contra el líder de Ciutadans, Albert Rivera, qui va acusar la televisió pública catalana de qualificar de "puta" la candidata de la formació taronja al Congrés per Barcelona, Inés Arrimadas.

Rivera, que va fer aquestes afirmacions en un programa d'Antena 3 en franja de màxima audiència, haurà d'afrontar les querelles interposades per la CCMA pels possibles delictes de calúmnia, injúria i incitació a l'odi. L'acusació de Rivera feia referència a un tuit masclista de Toni Albà on aquest titllava indirectament Arrimadas de prostituta i pel qual el polèmic actor va ser apartat del programa

Vicent Sanchis i Núria Llorach, durant la comissió de control de la CCMA al Parlament de Catalunya feta ahir ■ ACN

Polònia. Després de les declaracions de Rivera, el consell professional de TVC va exigir-li que rectificqués l'afirmació perquè "lesiona TV3 i les persones que hi treballen" i va demanar a la direcció de TV3 que posés en marxa "els mecanismes legals de defensa de la integritat de la

cadena".

Sanchis va manifestar a la comissió de control de la CCMA al Parlament: "Sembla que som els grans miserables de la pel·lícula i que sempre estem difamant i insultant", i va afegir: "Quan un líder polític diu que TV3 ha dit 'puta' a Inés Arrimadas està

mentint, i quan a aquest líder se l'adverteix una vegada i una altra, davant d'això no hi ha més que la defensa legal."

Abans de l'anunci de Sanchis, la diputada de Cs al Parlament Sonia Sierra va lamentar que els professionals de diversos mitjans de comunicació no es

manifestessin en contra quan es va acusar Arrimadas de "puta", a la qual cosa el president de TV3 va contestar que molta gent va protestar i "es va prendre una decisió que no va agradar a molta gent".

El diputat del PSC David Pérez també va criticar l'acció de la CCMA, al-

legant que "querellar-se contra polítics que han dit el que sigui sobre TV3 és una barbaritat". A les paraules de Pérez va respondre la presidenta en funcions del consell de govern de la CCMA, Núria Llorach, que va manifestar que "la crítica s'accepta" però que "les mentides s'han de replicar", i que per aquest motiu presentaran les querelles.

No obstant, la resposta més esperada era la del líder de Ciutadans, Albert Rivera, en ser sobre qui recauen les acusacions. Mitjançant un vídeo a Twitter, Rivera va retreure a TV3 que haguessin emprès accions legals contra ell "per haver dit la veritat". També va aprofitar per desafiar Sanchis a un cara a cara per explicar "tots els exemples de manipulació de TV3 dels últims anys" i es va mostrar confiat que té la raó, afirmant que "si creu que no hi ha manipulació, quereixin-se contra mi" i va recordar l'adreça de la seu de Cs a Madrid, "Carrer Alcalà, 253", perquè Sanchis li fes arribar les querelles.

D'altra banda, el congressista d'ERC Gabriel Rufián va anunciar, també via Twitter, que el seu partit demanarà la compareixença de Rivera en seu parlamentària "per veure si diu les mateixes coses que diu als platós de la caverna". ■

Ajuntament de Castellbisbal
PROMOCIÓ ECONÒMICA
Ref.: 2019/2/GFA
/ TDD

EDICTE

Per acord del Ple Municipal de data 25 de març de 2019, va aprovar l'expedient 20192GFA, corresponent a: Modificació 2 del reglament del servei de viver d'empresa, espai coworking en els següents termes:

Les modificacions proposades són:

Article 5. Finalitats bàsiques
A l'apartat a) ha de constar el següent:
Promoure la utilització dels espais habilitats per a desenvolupar:
Activitats empresarials de nova creació.
Activitats en procés de consolidació empresarial, prioritzant les de nova creació.
Activitats de professionals que, tot i haver passat el període de consolidació, s'exerceixen al domicili, amb l'objectiu de donar visibilitat i projecció al projecte empresarial.
Sempre que l'activitat desenvolupada s'adeqüi al model d'instal·lació existent.

Article 8. Requisits per poder participar en el procediment de selecció dels usuaris dels despatxos
A l'apartat e) ha de constar el següent:
No tenir cap altre despatx, local o espai d'oficina en règim de propietat o de lloguer, excepte que es consideri un trasllat de l'activitat o bé comporti l'obertura d'una nova delegació de l'empresa.
L'expedient se sotmet a informació pública i audiència dels interessats, per a la formulació de possibles reclamacions, al·legacions i suggeriments, mitjançant la publicació d'aquest Edicte al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, al diari El Punt Avui i al tauler d'edictes de l'ajuntament i a la seu electrònica municipal, durant el termini de trenta dies hàbils, comptats des de l'endemà de la publicació al BOPB, i es podrà consultar a les dependències municipals i a la seu electrònica de l'ajuntament.
Disposar que, si no s'hi formula cap al·legació durant el termini d'informació pública, la modificació del Reglament del servei de viver d'empresa – espai coworking que ara s'aprova inicialment, quedarà aprovat definitivament sense necessitat de cap tràmit ulterior, i es procedirà directament a la publicació del text refós al BOPB, fent una ressenya al Portal de la Transparència.
Castellbisbal, 3 d'abril de 2019.
Document signat electrònicament per:
Alcalde (Joan Playà i Guirado)

Ajuntament de Premià de Mar

ANUNCI

de l'Ajuntament de Premià de Mar, sobre l'aprovació inicial de la modificació de l'Ordennança reguladora de l'estacionament limitat i control de vehicles amb parquímetres (aparcament horari).

El Ple de l'Ajuntament, en sessió de data 20.03.19, acordà l'aprovació inicial de la modificació de l'Ordennança reguladora de l'estacionament limitat i control de vehicles amb parquímetres (aparcament horari).

D'acord amb el que estableix l'article 63 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, s'exposa l'expedient al públic per un termini de trenta dies hàbils des de la darrera publicació d'aquest anunci en el BOP o en el DOGC, perquè els interessats puguin examinar-lo i presentar-hi les al·legacions i/o reclamacions que considerin oportunes. En el supòsit que no es presentin al·legacions i/o reclamacions durant el termini esmentat, l'acord d'aprovació inicial s'entendrà elevat a definitiu.

L'expedient es podrà consultar a l'Oficina d'Atenció al Ciutadà de l'Ajuntament de Premià de Mar, plaça de l'Ajuntament, 1, en l'horari d'atenció al públic, dilluns, dimecres i divendres de 9 a 14 hores i dimarts i dijous de 9 a 19:30 hores.

Premià de Mar, 27 de març de 2019
Miguel Ángel Méndez Gil
Alcalde

1-0

Bus d'Òmnium contra el judici

Un autobús d'Òmnium circularà des d'ahir per la ciutat de Barcelona i l'àrea metropolitana per denunciar el "judici a la democràcia" contra l'1-O. Amb el lema *Ens jutgen a*

tots: als demòcrates, als moviments socials, a les pacifistes, es vol llançar un missatge als ciutadans perquè es mobilitzin en defensa dels "drets fonamentals". A més de la ca-

pital catalana, el vehicle circularà per Badalona, Santa Coloma de Gramenet, l'Hospitalet i Cornellà de Llobregat, entre altres municipis.

■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

JxCat es proposa ser a Madrid “la veu de la independència”

- Borràs aspira a obtenir grup propi al Congrés i al Senat
- La campanya recalarà a Soto del Real i a Waterloo

Emili Bella
BARCELONA

Junts per Catalunya es presenta per primera vegada en unes eleccions espanyoles amb l'objectiu d'obtenir grup parlamentari propi al Congrés i al Senat per ser *La veu de la independència, la força de Catalunya* –eslògan de campanya– i defensar a Madrid l'1-O. La número dos per Barcelona, l'exconsellera Laura Borràs, i la número tres, Míriam Nogueras, van presentar ahir diferents cartells electorals, tenyits de groc, amb

les fotografies dels caps de llista Jordi Sánchez, Josep Rull i Jordi Turull del seu últim dia en llibertat davant la impossibilitat de fer-los fotografies a la presó. Sánchez mostra el dit polze enlaire amb els lemes “Tu ets la nostra veu” i “Tu ets la nostra força” i Rull abraça un Turull emocionat camí del Tribunal Suprem el 23 de març de l'any passat.

“Som hereus de l'1-O. Hem estat sempre els de la unitat. No ho diem pas amb cap ànim de molestar ningú, sinó de ser clars amb quins són els nostres

objectius”, va defensar Borràs, que posa “els principis democràtics essencials” com a línies vermelles per negociar una eventual futura investidura de Pedro Sánchez.

Amb un pressupost d'un milió d'euros, la formació organitzarà més de 400 actes de campanya, que s'iniciaran amb l'encartellada a la fàbrica Fabra i Coats de Sant Andreu, a Barcelona, i que també passarà per la presó de Soto del Real i per Waterloo: per la presó i l'exili.

El president Carles Puigdemont –candidat a

Míriam Nogueras i Laura Borràs presentant ahir els cartells electorals de JxCat ■ BERNAT VILARÓ / ACN

les europees– tindrà una gran presència en la campanya per mitjà de videoconferències. Quim Torra i els consellers de JxCat també en seran part activa. Les enquestes pronostiquen una davallada res-

pecte als vuit escons obtinguts per Francesc Homs amb la marca CDC en les últimes eleccions espanyoles. “Les enquestes, aleshores, ens en donaven 3 o 4 i en vam treure el doble”, va recordar Nogueras. ■

Per Álvarez, Sánchez és president per la Constitució

Redacció
BARCELONA

La número u del PP per Barcelona en les eleccions espanyoles, Cayetana Álvarez de Toledo, va assegurar ahir, en un acte electoral, que el candidat socialista del 28-A, Pedro Sánchez, “sap que només pot ser president del govern central a costa de la Constitució”. Álvarez va criticar que a Espanya “el nacionalisme [s'entén tots els tipus de nacionalisme llevat de l'espanyol] durant 40 anys ha estat políticament correcte”, ja que “ha gaudit de la pàtina de legitimitat que li ha atorgat l'esquerra”, i en relació amb l'actual PSC liderat per Miquel Iceta, va assegurar: “El que ha fet el socialisme català és posar un tampó de legitimitat al nacionalisme.” ■

Consells i recomanacions en l'al·lèrgia (i II)

Prevenició

Les persones amb antecedents d'al·lèrgia a alguna substància concreta han d'evitar-hi qualsevol forma de contacte.

Recomanacions

Al·lèrgia al pol·len

Identifiqueu el tipus de pol·len que us provoca al·lèrgia per conèixer millor les plantes que el produeixen i l'època de la seva pol·linització. Així podreu evitar-hi el contacte directe.

Consulteu els nivells actuals i les prediccions de pol·len de l'àrea geogràfica on es residiu a:

Catalunya: <http://lap.uab.cat/aerobiologia/ca/>

Espanya: <https://www.polenes.com/afkar>

Mentre dura l'època de la pol·linització:

Tanqueu les finestres de casa, sobretot durant la nit.

Procureu no desplaçar-vos en moto o en bicicleta. Si aneu en cotxe, feu-ho amb les finestres tancades.

Si voleu fer activitats a l'aire lliure, eviteu les zones on hi ha plantes que us produeixen al·lèrgia i les hores de màxima concentració de pol·len (de les 5.00 a les 10.00 hores i de les 19.00 a les 22.00 hores).

Esteneu la roba dins de casa per evitar que s'hi acumuli pol·len.

Utilitzeu ulleres de sol.

Renteu els vegetals frescos abans de menjar-vos-els.

Al·lèrgia al làtex

Utilitzeu materials alternatius al làtex.

Al·lèrgia als aliments

Eviteu els aliments que desencadenen l'al·lèrgia i altres de la mateixa família (per prevenir l'al·lèrgia creuada).

Mireu la composició dels aliments preparats i, si convé, demaneu la composició dels menjars als restaurants.

Al·lèrgia als àcars de la pols

Hi ha àcars preferentment als indrets on les persones passen més temps, i per tant és important adoptar certes mesures per tal d'evitar-ne la proliferació:

Dormitori:

Limiteu el nombre de mobles al mínim imprescindible.

La presència de catifes, moquetes, cortines, tapisseries, pòsters, llibres, peluixos, joguines, etcètera, augmenta la població d'àcars.

Feu la neteja amb un drap humit. Ventileu, si pot ser cada dia.

El matalàs ha de portar fundes protectores (que cal rentar cada setmana). Eviteu els matalassos o coixins de llana, i els cobrellits i edredons de plomes.

Ventileu la roba guardada a l'armari abans d'utilitzar-la.

Resta del domicili:

En general, heu d'evitar objectes o superfícies que acumulin pols i sobretot heu de tenir una atenció especial amb els sofàs i les butaques: cal que hi passeu l'aspiradora cada dos o tres dies.

Heu d'anar amb compte si feu viatges llargs (ja que generalment a la tapissaria dels vehicles hi ha pols) i si feu estades en una casa que ha estat tancada força temps (per exemple, una segona residència). En aquest cas heu de fer-hi una neteja a fons com a mínim 24 hores abans que la persona al·lèrgica hi entri.

Al·lèrgia als fongs

Eviteu llocs o objectes infestats amb fongs, com ara soterranis, cellers, zones amb fullaraca, pallers, etcètera, i eviteu tallar gespa i altres activitats semblants.

Eviteu una humitat a casa superior al 40%; si cal, feu servir deshumidificadors o aire condicionat (que estigui net).

Ventileu la casa cada dia (també els banys i la cuina) i tingueu una calefacció que no faci condensacions.

No tingueu plantes d'interior, ja que la terra humida acumula fongs.

No segueu la gespa ni manipuleu restes vegetals.

Traieu de casa (o aïlleu adequadament) substàncies que acumulin fongs, com ara gra, farina, fruita seca, patates, palla...

Davant qualsevol dubte podeu consultar el vostre farmacèutic.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cap de llista d'En Comú Podem per Lleida per al 28-A Jaume Moya

“Fer el ridícul amb els símbols és pitjor per a la causa”

UNILATERAL • El candidat dels comuns a Lleida defensa que les vies unilaterals “porten immediatament a la frustració” **DRETES** • Davant l'ascens de l'extrema dreta, entén que el problema tant del PP com de Ciutadans és “anar a remolc de les idees neofeixistes de Vox”

COMUNS LLEIDA

Virtudes Pérez
LLEIDA

Jaume Moya va exercir durant 15 anys com a procurador a Barcelona fins que va decidir anar a viure al camp, a la Segarra. Perseguia una vida tranquil·la i, després de les eleccions del 2015, va acabar assegut al Congrés en representació dels comuns.

Va tenir poc temps per gaudir del món rural.

Tot l'activisme que portava a dins em va portar també al món rural a defensar causes vinculades al medi ambient, a la sostenibilitat, a l'ecologisme... I des d'aquest activisme vaig acabar anant a la política. Va ser una força política d'esquerres que em va proposar encapçalar la llista del canvi, la llista dels comuns de l'any 2015, precisament perquè havia encapçalat lluites contra el *fracking*, la gestió de patrimoni, l'equilibri territorial. És a partir de defensar aquests valors que entro en política i em trobo assegut en un escó al Congrés dels Diputats. És cert, no era la idea, però estic encantat.

També ha estat coordinador de l'ANC. Per què no va anar a parar a ERC, on l'independentisme sí que és un valor clau?

Recordem la campanya dels famosos 18 mesos. Jo el que em pregunto és què estan fent a Madrid si ja n'han passat 40

Jo he estat en moviments independentistes, és cert. Vaig encapçalar les consultes per la independència al meu municipi, Florejacs, i també vaig ser un dels fundadors de l'ANC el 2012 a la comarca de la Segarra. Evidentment jo soc sobirania i també em considero independentista, però també soc jurista i aquesta racionalitat també em porta a anar més enllà. És a dir, les vies unilaterals, i així s'ha demostrat amb els anys, porten immediatament a la frustració. Són uns anhels legítims que té el poble, però per a

Un procurador que volia viure tranquil

Llicenciat en dret, Jaume Moya (47) va treballar durant 15 anys com a procurador a Barcelona, fins que un bon dia es va comprar una casa a la Segarra i va decidir donar un tomb a la seva vida. Però la tranquil·litat li va durar poc. El seu activisme –va impulsar les consultes per la independència a Florejacs, va fundar l'ANC a la Segarra– va fer que el 2015 els Comuns li proposessin presentar-se com a candidat per la circumscripció de Lleida al Congrés. I va canviar la vida tranquil·la per un escó a Madrid.

mi la manera de lluitar per ells és defensant el sobiranisme. I el sobiranisme on està més reconegut i és més ampli és al món dels comuns.

Últimament hi ha candidats, com és el cas d'Oscar Guardingo, que han dimitit perquè entenen que el projecte que defensa Jaume Asens és massa independentista. També està passant el contrari, com és el cas de la fugida d'Elisenda Alamany o la posició de Nuet, tots dos fixats al final per ERC. No creu que aquesta disparitat d'opcions pot acabar perjudicant el món dels comuns?

No, en absolut. L'Oscar Guardingo va renunciar a ser a les llistes i, sí, va dir que el projecte era massa independentista, però això també contrasta amb en Nuet o amb l'Elisenda Alamany, que precisament han marxat dient que no era prou independentista. En realitat estem parlant d'aquest equilibri que ens situa en el mateix relat, en el mateix missatge que teníem el 2015, el 2016 i que seguim tenint ara. Aquest missatge sobiranista, aquest missatge pel dret a decidir, el missatge que sigui la ciutadania la que decideixi. Evidentment, dins els comuns hi ha gent confederalista, federalista, independentista, però tots ens trobem en la defensa d'aquest dret a decidir.

Ens els comuns hi ha gent confederalista, federalista, independentista, però tots ens trobem en la defensa del dret a decidir

Què opina del desafiament de Torra amb els llaços grocs?

Jo mateix he portat el llaç groc, fins i tot al Congrés dels Diputats. A Madrid he defensat la llibertat dels presos polítics, he denunciant la judicialització de la política. En el que no estem còmodes és en el fet que s'hagi capitalitzat el llaç groc. Una reivindicació legítima que nosaltres compartim s'ha acabat empetitint per un independentisme unilateralista. A més, la lluita del llaç groc a la façana de la Generalitat ha arribat al ridícul, a la burla... Res pitjor per a la causa que fer el ridícul amb els seus símbols.

Què espera de les generals? Tem un ascens de Vox com ha passat a Andalusia?

L'ascens d'aquesta dreta feixista fa por. Però aquesta dreta creixerà a costa de la dreta tradicional i també de Ciutadans. Però electoralment a nosaltres no ens mossega i amb el risc també creix l'esperança que les esquerres puguin identificar qui és l'enemic comú. I això també ens porta a tenir empaties, a sumar, a ser generosos per fer aquest front contra el feixisme.

Quin és el missatge per contrarestar el discurs de l'extrema dreta?

D'entrada, el feixisme de Vox es contraresta amb el silenci. No entrarem en de-

bat, perquè el feixisme no és una ideologia amb la qual hàgim de debatre. No es pot debatre. Els ignorarem. El problema el tenen el PP i Ciutadans, que estan anant a remolc d'aquestes idees neofeixistes.

Supeditarà el suposat suport a Pedro Sánchez al fet que reconegui el dret a l'autodeterminació.

No ho supeditarà, però sí a la creació d'una mesa de diàleg, un diàleg incondicional, on evidentment es pugui parlar del dret d'autodeterminació. On es pugui parlar de la nostra proposta de la plurinacionalitat.

És el mateix que ja va fallar. Per què hem de confiar que ara vagi bé?

No pot passar el mateix perquè el que va fallar va ser el clima electoral. Si veiem la necessitat de fer un govern del canvi, si som tots prou madurs, estic convençut que no pot passar. No podem perpetuar el conflicte perquè el conflicte provoca la reacció reaccionària de l'extrema dreta. La sortida serà dialogada o no serà.

Hi confia, en aquesta maduració dels que continuen defensant la via unilateral?

Jo hi confio. Jo els conec a Madrid. Però la pregunta que els faig en campanya és

Quan parlen de llista de bloqueig, espero que entenguin que bloquegen els drets socials però no aquesta dreta de la reacció

en realitat perquè es presenten a Madrid. Recordem la campanya dels famosos 18 mesos. N'han passat 40. El que espero és que aquesta llista de bloqueig sigui només un lema de campanya i que quan vagin allà entenguin que l'únic que bloquejaran seran els drets socials. El que segur que no podran bloquejar és aquesta dreta de la reacció.

Tem un nou 155 després de les generals?

Si passés la desgràcia que sumessin les tres dretes, les tres ho han dit. I, a més, un 155 pitjor encara que el 155 de fa dos anys. I d'això hem de tenir por i d'això n'hem de ser conscients. Ja no és només l'aplicació del 155, sinó una regressió inclús legislativa. Una reforma de la Constitució que tornés a recentralitzar... Per això és tan important l'entesa, l'aposta per les forces socials i de progrés.

Com veu Montse Mínguez?

Montse Mínguez representa el PSC que no volem. És l'hereva de l'excalde Àngel Ros, que és qui per perpetuar-se en el poder ha oblidat els seus principis socialistes per pactar amb Ciutadans i el PP a l'Ajuntament de Lleida i ha desenvolupat polítiques d'especulació urbanística, conservadores, lliberals i reaccionàries. Aquest és el PSC, el PSOE, amb qui no estem disposats a pactar mai. ■

Jornades maratonianes de Valls pels districtes

■ El candidat registra Barcelona pel Canvi per concórrer a les municipals de 26-M

Joan Rueda
BARCELONA

Manuel Valls, el candidat que representa Ciutadans (Cs) en les eleccions municipals del mes de maig a Barcelona, va viure ahir una nova jornada maratoniana pels districtes de la ciutat. Valls va voltar ahir, des de les nou del matí i fins al vespre, pel districte de Sant Martí. Des del mes d'octubre l'exprimer ministre francès ha destinat almenys tres dies per setmanes a jornades maratonianes pels districtes de Barcelona, la majoria de les vegades acompanyat de membres de la llista, com ahir de la número dos, Ma-

Valls, amb Guilarte i les conselleres de districte de Ciutadans al districte de Sant Martí, ahir ■ JUANMA RAMOS

riluz Guilarte, i dels consellers de districte de Cs.

En una trobada oberta amb veïns, a la plaça de la Palmera, Valls va reiterar que la seguretat i l'habitatge són les seves dues prioritats en aquesta cursa cap a l'alcaldia. Valls va prometre que, "tant si soc alcalde com si no", aquestes reunions obertes als barris es

mantindran.

Valls va registrar a finals de la setmana passada el seu propi partit, Barcelona pel Canvi, per concórrer a les municipals. El candidat sempre ha defensat que, tot i que impulsada per Cs, la seva llista serà una plataforma de suma de diferents sensibilitats, com ara Lliures. ■

MÈNSULA DIALEG#2

Intervencions plàstiques i visuals en el patrimoni.
Exposició multidisciplinària. 15 artistes.
Plaça Major i església de Sant Domènec - CERVERA

Del 7 d'abril al 29 de setembre
Horaris: divendres, de 17 a 20 h / dissabtes, d'11 a 14 h i de 17 a 20 h
diumenges i festius, d'11 a 14 h

www.cervera2019.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Asens critica que la fiscalia els vulgui fer fora de la causa de l'1-0

La Carta Municipal habilita l'Ajuntament a defensar la imatge de la ciutat, assegura

Redacció
BARCELONA

El tinent d'alcalde de Barcelona Jaume Asens va criticar ahir que el ministeri fiscal s'hagi mostrat d'acord amb el recurs de l'advocacia de l'Estat que pretén fer fora l'Ajuntament de Barcelona del procediment judicial per les càrregues policials a diverses escoles de la ciutat l'1 d'octubre del 2017. "És una vergonya que tant la fiscalia com els advocats de Sánchez estiguin al costat del partit de les pistoles al Suprem i vulguin expulsar-nos de la causa de l'1-0", va dir.

Asens va criticar que la fiscalia "s'hagi dedicat a obstaculitzar la justícia des del primer moment en lloc de posar-se al costat de les víctimes" i va insistir que les càrregues van afectar la "reputació i la imatges internacional" de Barcelona, i la Carta Municipal habilita l'Ajuntament a defensar aquests valors i a ser acusació popular. De fet, va dir, l'Ajuntament s'ha personat en altres causes durant els últims anys apel·lant a l'article 3 de la Carta Municipal i mai s'havia trobat amb una situació com aquesta.

Al seu parer, a la fiscalia "li molesta que la crítica, que defensem els drets dels veïns, que és el que hauria de fer ella en un estat democràtic", va dir Asens, cap de llista dels comuns a les generals. ■

PER LLOGAR-HI CADIRES

LLUÍS MARTÍNEZ

Titella, burgès, mediocre, xenòfob...

Després de la sessió de dijous al Parlament, els mitjans fan un altre esforç de creativitat lingüística. El president Torra és "el més mediocre de la història de Catalunya" (Miquel Giménez, a Vozpopuli.com), un "burgès milionari català" (Ciprián Rivas, a *El Progreso*), "el titella d'un pròfug de la justícia" (*ABC*) i un "xenòfob" (*Periodistadigital.com*). "La pulsio kamikaze de l'independentisme assoleix nivells de ridícul amb Torra", afirma *El Mundo*. I l'*Hoy* sentència un cop més: "Derrota de l'independentisme." Per l'*Heraldo de Aragón*, el *Mediterráneo* i també l'*Atlántico*, el final de la història és clar: Torra ha de plegar.

L'insuportable dilema dels electors

Julia Navarro alerta: "Votar el PP i Cs podria suposar donar més ales a Vox, i votar el PSOE-Podem [...] suposa que els independentistes [...] aconsegueixin moltes de les coses que demanen."

Al nacionalisme sempre li toca el rebre

Juan Pablo G. Valadés reflexiona -i denuncia- que els drets humans "no tenen res a veure amb qüestions de l'àmbit administratiu i que els nacionalismes els fan servir de manera fal·laç".

La violència, la nova cançó de l'enfadós

Roberto L. Blanco sent en el judici del Suprem només allò que vol sentir: "Als col·legis electorals, els insurrectes van formar barreres amb gent gran i nens per impedir-ne el desallotjament i la clausura."

Sociedad Deportiva ARO-Building, S.A.
CIF A-17059908, Avinguda Vall de Ribes, s/n, Platja d'Aro (Girona)

CONVOCATORIA DE JUNTA GENERAL ORDINARIA Y EXTRAORDINARIA DE ACCIONISTAS

Se convoca a los accionistas a la Junta General Ordinaria Extraordinaria, que tendrá lugar en el Hotel Nautic Park en Urb. Parc d'Aro 1, Platja d'Aro, Girona, el día 10 de mayo a las 17 horas y en segunda convocatoria el sábado 11 de mayo de 2019 a las 17 horas, con arreglo al siguiente

ORDEN DEL DÍA

PRIMERO.- Examen y aprobación, en su caso, de las cuentas anuales correspondientes al ejercicio cerrado a 31 de diciembre de 2018 y de la aplicación del resultado del ejercicio.

SEGUNDO.- Informe del Administrador sobre mejoras y reparaciones realizadas y Examen y aprobación, en su caso, de la gestión social desarrollada por el Administrador único durante el ejercicio 2018.

TERCERO.- Modificación de los Estatutos Sociales

CUARTO.- Varios:

1. Lectura del acta de la Junta general celebrada el 19 de mayo de 2018.
2. Cuotas pendientes de pago en el último ejercicio y medidas a tomar.
3. Información sobre el nuevo sistema de acceso a la piscina mediante llave electrónica.
4. Presupuesto y, en su caso, aprobación de las cuotas para el ejercicio 2019.
5. Información sobre las gestiones para la venta del piso Entlo. 1º en pago de la deuda del antiguo administrador y situación actual.
6. Información y aprobación, en su caso, de nuevos Estatutos.
7. Ruegos y preguntas.

QUINTO.- Nombramiento de interventores para la aprobación del Acta de la Junta.

De conformidad con lo dispuesto en el artículo 197 de la Ley de Sociedades de Capital (LSC), se informa a los accionistas que podrán solicitar por escrito hasta el séptimo día anterior al previsto para la celebración de la junta o verbalmente durante la misma, los informes o aclaraciones que estimen precisos acerca de los asuntos comprendidos en el orden del día. Asimismo y de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 272 de la LSC, cualquier accionista podrá obtener de la sociedad, de forma inmediata y gratuita, los documentos que han de ser sometidos a la aprobación de la misma, incluido el texto íntegro de la modificación de estatutos propuesta y el informe del Administrador sobre la misma de acuerdo con el art. 286 de la LSC.

En Platja d'Aro, a 30 de marzo de 2019

Fdo: D. Pau Sanfeliu Arboix
Administrador único

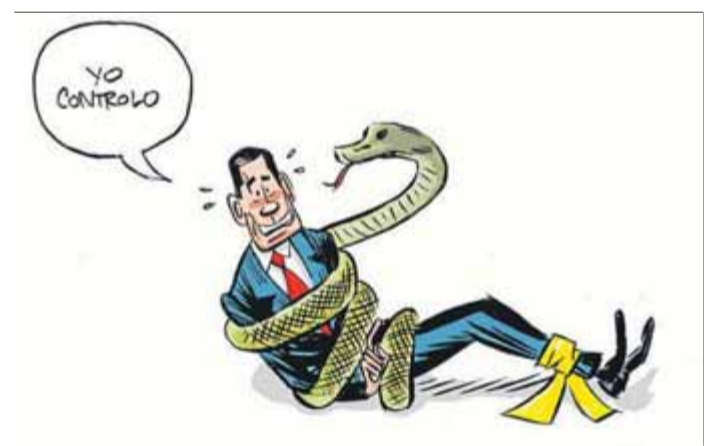
La difícil decisió de Marchena

¿Hay miedo a los careos en el juicio del 'procés'?

José Antequera

J. Antequera recomana a *Diario16.com* que es faci l'acarament entre Ferran López i Pérez de los Cobos. Si no, avisa, "els advocats de les defenses s'anotarien un altre motiu per a la impugnació del judici".

Embolica que fa fort!

Puebla veu així a l'*ABC* un Pedro Sánchez presoner de l'independentisme català i basc. En l'editorial del mateix diari, s'afirma que el PSOE ja prefigura una revalidació de l'aliança "separatista, nacionalista, comunista i filotarra". Fernando Ónega, a *La Voz de Galicia*, insinua un cordó sanitari contra els "enemics de l'Estat, que no maten, però continuen actuant amb odi".